

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Turbo, sive moleste et frustra per cuncta divagans
ingenium**

Andreä, Johann Valentin

Altorfii, 1620

Scena IV.

[urn:nbn:de:bsz:31-138638](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-138638)

gram noctem discurrendum est, itaque
quod bonâ vestrâ pace fiat, non saltabo.
Jam arcanum vobis alterum aperio
prandebimus.

S C E N A IV.

Brandon. Turbo. Harleq.

B. **Q**uas ego hîc literas gero, literæ
non sunt, sed lapides, pugiones,
milites, quib. ego Germanum illum ita
delebo, ne quis unquam glorietur, Gal-
lo impunè ereptam amasiam. Sed hîc ad
fores Labellæ stabo, ut quamprimùm,
prodibit Turbo, hîc me observet, &
has meas literas. T. Tu mensam instrues
interea, dum ego adduco Labellam me-
am. n. Nihil est, quod agam prompti-
us. Nam labor hic mercedem habet
comitem. T. O Amor, nimium prom-
ptus mihi es, adeò ad nutum mihi cuncta
veniunt. Amavi, redamavit, petii impe-
travi, vocavi, veni. Non osculum est,
non suavium, non basium, quod mihi
denegetur. Sed quis egreditur hac? B.
heu mihi! Germanus notavit literulas?

T. heu

T. heus tu, quid fers? B. Nihil. T. O sce-
lus, non negabis mihi, oculi mei indices
fuerunt. B. Quid id tuâ refert? T. Per-
magni, si nescis. B. Nemône hic ambu-
labit, nisi sub tuo arbitrio? T. Imò & e-
xamine mastigia. Quid est quod occul-
tasti literas? B. Sine me. T. Non ita, uti
credidisti, monstra. B. Quid tibi juris
est in has literas? T. nem tibi scelesti! B.
heu mihi! T. Sic agam, vapulabis simul,
& perdes literas. B. Obsecro te. T. Nihil
agis, hem optimè eripui literas. B. heu
mihi! non ausim redire in conspectum
heri mei. T. tu videris, abi in rem ma-
lam. B. In ea quidem tu es. Si ipsa adju-
visset Fortuna, non expedivissem nego-
tium fortunatius. T. Immortalem De-
um, Labella scripsit, hem quid scribit,
aut cui? holla! ah! styx, phlegeton, tren-
tediables, furiaë infernales! harlequin?
H. Quid est? T. Apage te hinc. H. Reli-
quisses me ibi. T. heu, heu, heu mihi! H.
Iterum heu mihi! jam tempus non est,
potius Euohe. T. Apage, apage ne ap-
propinques mihi. H. Libenter, visne ca-
tenas adferam, quibus constringaris? T.
Scelesti. H. Aut laqueum, cui collum
indas.

indas. T. Nebulo. H. Aut'culeum, cui
includaris? T. Heu, heu, heu, heu mihi!
heu aeternum mihi! H. Noli, nimis longum foret. T. O scelus scelesti, nebulo, trifurcifer, cacodaemon, bestia, belial, quid impedit ne te discerpam? H. Quid? illud quod non nimium appropinquo. T. Amove hoc ipso momento mensam, mappam, scabellum, panem vinum, omnia. H. Atego esurio. T. Heu infelicitatem meam! heu dedecus! heu levitatem! heu credulitatem! heu fidem! dormione an vigilo? ah vigilo? suntne haec literae? non sunt, non sunt, heu mihi sunt, sed spectrum scripsit. Labella non scripsit. Labella fidelior est, heu scelesti Labella! egone visus sum tibi, quem simulato amore occideres? qui submergeretur lacrymis? suffocaretur suspiriis? conflagraret artificioso igne? O mores, o puellarum retia! H. Visne maledicam mulieribus? T. Amove te. H. Quid? deplumari? emere aliis gaudia: ire in crucem. T. Vah Turbo, Turbo, quis oculos tibi obsignavit, ne animadverteres amicum latrocinium? O Labella quid cogito, male sit mihi, tuum pectus tam candidum,
tam

tam calidum non habet has atras maculas, hanc gelidam glaciem. Ego, ego deceptus sum, tu non decepisti. Quid non decepisti? Ecce literas, manum, sigillum, terram peregrinam, mores alios. Quid hæsitas Turbo, & effundis maledictionum mare? Sed heu, heu, heu mihi! Væ misero mihi. H. Si ita pergas & tuas impedis nuptias, & quod caput est rei, meas. T. Non ego me vindicabo, & quod apud læsa potest, non potero? Gaudebitne illa semper in gentis meæ opprobrium? Non gaudebit, & quod bona mea fortuna detectum est mihi, id malæ ejus, exhibit in caput scelestum. H. Non ergo prandebimus? T. Abi. H. Atqui ego prædixi his, futurum ut pranderem. T. Deum provoco iratū mihi, si &c. H. Ille abiit. Hæc sunt amoris donaria, mihi quidem hætenus dum amavi jucundum nihil fuit, nisi ineptia. Sed ibi jam sum, ubi progredi & regredi eadem via est, ejusdem longitudinis. Ego quid agam nescio, quidve mihi eligendum. Abstenuisse præstitisset, sed quod semel factum est, qui corrigam?

Com.

*Consultate in medium, dubiisq; occurrite
rebus.*

Ego interim abscedo.

SCENA V.

Labella. Rubella. Harleq.

Quid dicam aut cogitem, quod tur-
bo nuspiam est? R. Id quidem,
haud crediderim, saltem tecum non est.
L. Nescis tu? *amantium corda locus sunt,
ubi amantes animæ habitant, ibi si non sunt,
nuspiam sunt.* R. Monstra mihi ergo tur-
bonem, si intra te geris. L. Utinam pos-
sem, intuereris Regem, qui totus ac ple-
nè imperat, & membris meis, & affecti-
bus, & cogitationibus. R. Non video. L.
Ah suavis idea est, quæ pervolat cor-
pus meum, deliciis, facetiis, gratiis. R.
Equidem verè amas? L. O Rubella cùm
vinceris aliquando ab Amore, tunc hanc
linguam intelliges, jam verò nec crede-
re potes, nec ego ausim id à te exigere,
hactenus quidem in vita tale nihil sensi:
& memini quàm olim ipsa, securè simul,
ac imperitè de amore sim prolocuta.
Emi-